

- 3) Hur skall man tolka kravet att användningen skall vara "nödvändig" för att ange det avsedda ändamålet med en vara? Kan nödvändighetskriteriet vara uppfyllt när det i sig är möjligt att ange denna användning utan att uttryckligen hänvisa till en tredje mans varumärke, exempelvis genom att hänvisa till tekniska principer vad gäller varans funktion? Vilken betydelse har det härvid att användningsområdet kanske är svårare att förstå för konsumenterna om det inte uttryckligen hänvisas till tredje mans varumärke?
- 4) Vilka omständigheter skall beaktas vid bedömningen av huruvida god affärssed iakttas? Innebär det förhållandet att man anger tredje mans varumärke vid marknadsföringen av sina egna varor ett tecken på att varorna, såväl vad gäller kvalitet som tekniska och andra egenskaper, är likvärdiga med de varor som avses med tredje mans varumärke?
- 5) Har det någon betydelse för huruvida det är tillåtet att använda en tredje mans varumärke att den näringsidkare som hänvisar till tredje mans varumärke, förutom reservdelar och tillbehör, även marknadsför en egen vara som dessa reservdelar och tillbehör är avsedda att användas med?

(¹) EGT L 40, 11.02.1988, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av domstolen i första instans nr 35 i Barcelona av den 5 maj 2003 i målet mellan QDQ MEDIA, S.A. och Alejandro Omedas Lecha

(Mål C-235/03)

(2003/C 171/27)

Domstolen i första instans nr 35 i Barcelona begär genom beslut av den 5 maj 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 2 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan QDQ MEDIA, S.A. och Alejandro Omedas Lecha beträffande följande fråga:

Kan kostnader för ombud i samband med ett förfarande avseende betalningsföreläggande för att driva in en skuld vara att anse som kostnader för indrivning av skulder inom ramen för det skydd som borgenärerna åtnjuter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/35/EG⁽¹⁾ av den 29 juni 2000 om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner?

(¹) EGT L 200, s. 35, 8.8.2000.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 5 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-241/03)

(2003/C 171/28)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 5 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av G. Zavvos och W. Wils, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring)⁽¹⁾ genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte underrätta kommissionen om sådana åtgärder,
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för direktivets införlivande löpte ut den 20 juli 2002.

(¹) EGT L 181, s. 65.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 6 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-243/03)

(2003/C 171/29)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 6 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av E. Traversa, i egenskap av ombud, biträdd av n. Coutrelis, avocat, med delgivningsadress i Luxemburg.